

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ioannis Malderi Episcopi Antverpiensis S. Th. quondam
Louanij Professoris Tractatus De Sigillo Confessionis
Sacramentalis**

Malderen, Jan van

Antverpiæ

Capvt IX. An obliget Sigillum, quando ex parte Sacerdotis stat quò minùs
Confessio sit Sacramentalis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41093

64 IO. MALDERI TRACTATVS
cramentali Confessione accepisset ; sicuti
qui promittit se seruaturum aliquid non se-
cùs ac si illud seruaturum se iurasset, non
tenetur æquè ac si iurasset. Aliud enim est
dicere , Iuramento me obligo, addendo iu-
ramentùm ; aliud verò, Obligo me seruatu-
rum non secùs ac si iuramento obligatus
essem. Idem est, si quis promittat in sæculo
manens seruare ita castitatem, quasi voto
solemni Religionis aut Ordinis sacri esset
obligatus. Talis enim non nisi simplici voto
est obligatus.

CAPVT IX.

*An obliget Sigillum, quando ex parte Sacer-
dotis stat quò minùs Confessio sit Sa-
cramentalis.*

CONTINGIT variis modis defectum esse
ex parte eius qui Confessionem exci-
pit, quò minùs Confessio sit hìc & nùc pars
integri Sacramenti, cum tamen à pœnitente
ea fiat in ordine ad Claues: vtpote si laicus
se fingat esse Sacerdotem, & se pro exci-
pienda Confessione exponat, aut aliquo er-
rore pœnitentis putetur esse Sacerdos; si Sa-
cerdos non approbatus Confessionem au-
diat; si in genere approbatus ab Episcopo,
eam audiat sine iurisdictione vlla in confi-
tentem

tentem sibi communicata; si etiam iurisdic-
 tionem habens sit suspensus à Confessio-
 nibus audiendis. Contingit etiam audire ip-
 sum Sacerdotem casus reseruatos, à quibus Sacerdos
audiens Cō-
fessionem
tenetur Si-
gillo, etiā si
iurisdic-
tionem ad ab-
soluendum
nō habeat.
 absolueri non potest. Verum in omnibus
 istis casibus, si modò adsit intentio Sacra-
 mentalis Confessionis, certum est nihilomi-
 nùs arctissimè & perfectissimè obligare Si-
 gillum Confessionis: tunc enim omnia di-
 cuntur in ordine ad Claves, & dicuntur non
 homini, sed Christo Domino, qui suum Sa-
 cramentum voluit esse secretum, & nullo
 casu sine consensu pœnitentis posse reue-
 lari. Viderit itaque qui magno sacrilegio se
 ingessit audiendo, ne maius addat scelus
 furtiuè audita reuelando. Est tamen quæ-
 dam circa iam dictos casus notanda diffe-
 rentia: quia qui laico confitetur sciens esse
 laicum, aut inferiori Clerico sciens non ef-
 se Sacerdotem, non videtur peccata sua sub-
 icere Clauibus, quas nouit hunc non habe-
 re (nisi fortè eo vtatur internuntio ad Sa-
 cerdotem, aut in eo inuincibili errore ver-
 setur, quòd etiam inferiores Ecclesiæ mini-
 stros putet habere hanc Clauem potestatis
 absoluendi) ideoque ex tali Confessione
 non oritur Sigillum istud diuinum in omni
 casu seruandum. Quando verò Confessio
 fit Sacerdoti iurisdictionem non habenti et-
 iam

E iam

iam scienter, si fiat ei nomine Christi, locum habet Sigillum: quòd enim hìc & nunc non possit absoluere, non efficit quòd minùs Confessio ei facta sit ordinata ad absolutionem: ita vt accedete iurisdictione, facta non sit repetenda, sed possit talis postea absolui à Sacerdote, cui iam data fuerit post Còfessionem iurisdictione. Aliud dicendù, si non in ordine ad absolutionem, sed tantùm consilij causa tali Sacerdoti fiat Confessio: tunc enim solùm orietur Secreti obligatio naturalis.

At dices: Confessio vt sit Sacramentalis, debet fieri coram legitimo Iudice: talis autem Sacerdos non habens iurisdictionem, nondum est legitimus Iudex; ergo Confessio ei facta non est Sacramentalis, & ex consequenti non potest introducere obligationem supernaturalis Sigilli. Respondeo ad Minorem, Eo ipso quo quis Sacerdos est, habet potestatem illam absoluendi quæ in Ordinatione datur, ideoque aliquo modo inchoatiuè Iudex est. Quòd autem hoc in quibusdam casibus ad audiendum Confessionem sufficiat, manifestum est in reseruatis; & quando post Confessionem incideret pœnitens in periculum vitæ, posset absolui virtute Confessionis priùs factæ, etiam si Sacerdos tempore Confessionis non habuerit iurisdictionem, quam tum demum accipit
quan-

quando extremum vitæ periculum ingruit. Que doctrina generalior est: sola enim Confessio sufficit vt introducatur Sigillum, non requisita cõtritione, aut proposito abstinendi ex parte pœnitentis, aut potestate iurisdictionis ex parte Confessoris. Signum est, quia Confessio non iteratur his defectibus sublatis; non ergo requiritur vt actu sit pars Sacramenti, sed sufficit quòd posset vel potuerit esse pars Sacramenti, vel quòd vt talis recipiatur, vt rectè Adrianus in 4. alioqui enim Sacerdos ex malitia non absolvens, vel fortè ægritudine aliqua vel repentino casu impeditus, non teneretur postmodum accepta in Confessione celare.

Quæres, an obliget Sigillum si quis confiteatur alicui Sacerdoti, contra ipsius Sacerdotis voluntatem. Respondeo: Si volûtatem habuit audiendi, sed non absoluendi, obligat: item si initio voluerit audire, sed in progressu fiat inuitus. Si autem ab initio recuset, & tamen audiat, videtur non obligare, quia non audit vt Deus, siue vice Dei; renuit enim fungi officio Sacerdotali; & ita tenet Suarez. Existimo tamen (si nihilominus pœnitens ei vice Dei, vt putat, sua peccata detegat) teneri propter conatum pœnitentis, qui tamquam vice Dei conatur ei loqui; sicuti diximus teneri laicum qui putatur esse Sacerdos errore

Inuito facta Confessio an sub Sigillum cadat.

pœnitētis: is enim tenetur celare peccatum, etiam si omnino inuitus audiuerit; sicut & ille qui propè constitutus audit quid Confessori pœnitens dicat, vt infra dicemus.

CAPVT X.

An obliget Sigillum quando Confessario etiam aliunde peccatum innotuit quàm ex Sacramentali Confessione.

CASVS iste frequens est, vt vel ante vel post Confessionem Sacerdos resciscat idem illud peccatum, quod in Confessione audiuit: quæritur an teneatur, propterea quia in Confessione audiuit, non vti scientia extra eam comparata reuelando peccatum. Res adè certa est quòd possit citra violationem Sigilli, vt mirum cuiquam videri possit tale dubium à nobis proponi. Sed aduerto apud Bonauenturam, non defuisse olim, qui dicerent non licere Sacerdoti, qui vtroque modo extra & ex Confessione nouit, reuelare peccatum, siue ante siue post Confessionem nouerit; & alios distinxisse, quasi non posset reuelare si antè nouisset, secus autem si postea rescuisset. Pro solutione obseruandum est in primis, per Confessionem pœnitentis peccatum certius quoad substantiam, & extensius seu perfectius cognosci quoad